# DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)
den 23 september 2004 *

I mål C-150/03 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i domstolens stadga,

som inkom till domstolen den 31 mars 2003,

**Chantal Hectors,** Mont-sur-Rolle (Schweiz), företrädd av G. Vandersanden och L. Levi, avocats, med delgivningsadress i Luxemburg,

klagande,

i vilket den andra parten är:

**Europaparlamentet**, företrätt av H. von Hertzen och J.F. de Wachter, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande i första instans,

* Rättegångsspråk: franska.

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, J.-P. Puissochet (referent), J.N. Cunha Rodrigues och N. Colneric,

generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
justitiesekreterare: avdelningsdirektören M. Mugica Arzamendi,

med beaktande av det skriftliga förfarandet och efter att förhandling hållits den 11 februari 2004,

med beaktande av de yttranden som avgivits av parterna,

och efter att den 11 mars 2004 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

## Dom

1 Chantal Hectors har i sitt överklagande yrkat att domen som meddelats av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 23 januari 2003 i mål T-181/01, Chantal Hectors mot parlamentet (REGP 2003, s. I-A-19 och II-103) (nedan kallad den överklagade domen) — varigenom rätten underkände Chantal Hectors talan

avseende dels ogiltigförklaring av besluten som fattats av den myndighet som har behörighet att sluta anställningsavtal (nedan kallad anställningsmyndigheten) angående tillsättning av B. i tjänsten som handläggare med nederländska som modersmål vid Gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokraterna i Europaparlamentet (nedan kallade PPE-DE), och angående avslag på klagandens ansökan till denna tjänst samt på beslutet avseende avslag på hennes klagomål (nedan kallade de omtvistade besluten), dels förpliktande av parlamentet att utge skadestånd jämte ränta till klaganden — skall upphävas.

## Tillämpliga bestämmelser

2 Enligt artikel 2 i anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna gäller följande:

"I dessa anställningsvillor avses med *tillfälligt anställd*

...

c) den som är anställd för att tjänstgöra hos en person som fullgör ett uppdrag enligt fördragen om upprättandet av gemenskaperna eller Fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna, eller för att biträda en vald ordförande för en av gemenskapernas institutioner eller organ eller en vald ordförande i en av Europaparlamentets politiska grupper, och som inte har valts ut bland gemenskapernas tjänstemän,

..."

3 I artikel 11 i anställningsvillkoren för övriga anställda anges bland annat att artiklarna 11–26 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) är analogt tillämpliga på tillfälligt anställda och att beslut i det enskilda fallet beträffande dessa anställda skall offentliggöras enligt de villkor som anges i artikel 25 andra stycket i tjänsteföreskrifterna.

4 Den interna regleringen för rekrytering av tjänstemän och förflyttning från en tjänstekategori till en annan, som antogs av parlamentets presidium den 15 mars 1989 (nedan kallad regleringen av den 15 mars 1989) innehåller bland annat följande föreskrifter:

"Avdelning II. Tillfälligt anställda"

...

Artikel 8

Tillfälligt anställda som tjänstgör vid en politisk grupp skall rekryteras på grundval av förslag från en ad hoc-kommitté som tillsätts av den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal i vilken en av ledamöterna skall utses av personalkommittén.

Artikel 9

Lediga tjänster i en politisk grupp skall utlysas inom institutionen och utanför denna. Ad hoc-kommittén skall efter att ha tagit del av ansökningshandlingarna och

på grundval av de kriterier som med beaktande av lagstadgade bestämmelser har fastställts av den berörda politiska gruppen för att definiera den tjänst som skall tillsättas, upprätta den förteckning över sökande som uppfyller de administrativa krav som fastställts i meddelandet om den lediga tjänsten. Denna förteckning skall överlämnas till den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal."

5 Enligt punkterna 5 och 6 i handling från februari år 2000, härrörande från generalsekreteraren för PPE-DE-gruppen), med rubriken "förfarande för rekrytering av personal" (nedan kallad handling angående PPE-DE:s rekryteringsförfarande) gäller följande:

"5. Rekryteringsförfarandet skall ombesörjas av uttagningskommittén som skall bestå av en ordförande som vanligtvis också är chef för den berörda tjänsten, samt minst två andra ledamöter av gruppens sekretariat vilka skall ha samma eller högre tjänstegrad än den i vilken tjänstetillsättningen skall ske, samt en representant från gruppens personalkommitté och en representant från parlamentets personalkommitté. Uttagningskommitténs ordförande ansvarar för att de förfaranden som beskrivs i bilagorna iakttas. Uttagningskommittén skall i enlighet med vad som föreskrivs i bilagorna upprätta de skriftliga och de muntliga proven, gränsen för godkänt provresultat, antal sökande som skall upptas på en förteckning [över godkända sökande] samt förteckningens giltighet i tiden.

6. I alla de fall när ett normalt och fullständigt förfarande har ägt rum skall uttagningskommittén överlämna förteckningen över sökande som har klarat uttagningsprovet, jämte de poäng som de erhållit, till gruppens presidium. När en enstaka [ledig tjänst] skall tillsättas väljer presidiet en av de tre främsta sökandena på förteckningen. När två tjänster skall tillsättas skall presidiet välja bland de fem främsta sökandena."

## Bakgrund till tvisten

6 Bakgrunden till tvisten har beskrivits i punkterna 5–16 i den överklagade domen i följande ordalag:

"5 PPE-DE-gruppen utlyste en ledig tjänst som tillfälligt anställd med nederländska som språk i parlamentets sammanställning av lediga tjänster nr 14/2000 för perioden från och med den 29 maj till och med den 14 juni 2000.

6 Enligt meddelandet om lediga tjänster avseende denna anställning:

'beslutade gruppens tillsättningsmyndighet att inleda förfarandet med urval för tillsättning av tjänsten som handläggare eller biträdande handläggare (M/F) med nederländska som språk, lönegrad A 8 eller A 7/A 6 (tillfälligt anställd).

...

Typ av tjänst:

Kvalificerad tjänsteman med ansvar för idéer och studier rörande PPE-DE-gruppens verksamhet. Dessa uppgifter förutsätter förmåga att samarbeta i grupp.

Erforderliga kvalifikationer och kunskaper:

— Universitetsstudier, styrkta genom ett examensbevis, eller yrkeserfarenhet på motsvarande nivå.

— Mycket goda kunskaper om Europeiska unionens institutionella struktur och dess verksamhet.

— Förmåga att utifrån generella anvisningar genomföra idéer, analyser och sammanställningar.

— Fördjupade kunskaper i ett av Europeiska unionens språk och goda kunskaper i ytterligare ett av dess språk.

Särskilda kvalifikationer:

Av praktiska skäl erfordras följande:

— Fördjupade kunskaper i nederländska språket och goda kunskaper i tyska samt franska eller engelska språket. Kunskaper i andra gemenskapsspråk kommer också att beaktas.

— God kännedom om EU-institutionernas struktur och verksamhet.

— Kännedom och kunskaper om PPE-DE-gruppens programändamål och verksamhet, och om gemenskapspolitiken. Kunskaper om EU:s jordbruks-politik och/eller yrkeslivserfarenhet inom detta område kommer att bedömas positivt.

— Två års styrkt arbetslivserfarenhet motiverar rekrytering i lönegrad A 7/A 6.'

7 En annons för denna anställning har även publicerats i flera tidningar på nederländska språket.

8 Klaganden sökte genom skrivelse av den 21 juni 2000 den omtvistade tjänsten, och ansökan upptogs till behandling.

9 Klaganden deltog i det skriftliga uttagningsprovet den 9 oktober 2000, och sedan i det muntliga uttagningsprovet den 19 oktober 2000.

10 Den ad hoc-kommitté som i artikel 8 i regleringen av den 15 mars 1989 anges som uttagningskommitté enligt punkt 5 i handlingen avseende PPE-DE:s

rekryteringsförfarande (nedan kallad uttagningskommittén), avgav den 19 oktober 2000 sin rapport avseende ansökan om den omtvistade tjänsten. I rapporten angavs bland annat följande:

'Upprättandet av en förteckning över godkända sökande

[Uttagningskommittén] har efter avslutat arbete beslutat att i förteckningen [över godkända sökande] uppta följande personer:

— Hectors Chantal (83,50 poäng)

— L. (73,50 poäng)

— B. (65,25 poäng)

Enligt bestämmelserna i artikel 9 i [regleringen av den 15 mars 1989] fattas alla beslut i fråga om val av sökande till den ifrågavarande tjänsten av Gruppen för 'Europeiska folkpartiet och Europademokraterna', som har behörighet att sluta anställningsavtal om tillfällig anställning.'

11 Den 7 november 2000 träffade var och en av de tre utvalda sökandena vid ett möte fyra ledamöter från PPE-DE-gruppens nederländska delegation.

12 Uttagningskommitténs ordförande underrättade klaganden den 22 november 2000 om att hon hade upptagits på förteckningen över godkända sökande.

13 Klaganden skrev den 16 januari 2001 till uttagningskommitténs ordförande eftersom hon inte fått någon information om fortsättningen på det ifrågavarande rekryteringsförfarandet.

14 Uttagningskommitténs ordförande tillkännagav i skrivelse av den 31 januari 2001 för klaganden att B. hade valts. I denna skrivelse angavs vidare följande:

'Ni erhöll vid de muntliga och skriftliga proven den 9 och den 19 oktober 83,5 (av 100) poäng. Ni befinner er alltså på första plats i förteckningen [över godkända sökande].'

Enligt praxis erhöll gruppens presidium av uttagningskommittén namnen på de tre bäst placerade sökandena: presidiet beslutade i enlighet med vad som angivits ovan.

För den goda ordningens skull återger jag följande bestämmelse:

Enligt bestämmelserna i artikel 9 i [regleringen av den 15 mars 1989] fattas alla beslut i fråga om val av sökande till den ifrågavarande tjänsten av Gruppen för 'Europeiska folkpartiet och Europademokraterna', som har behörighet att sluta anställningsavtal om tillfällig anställning.'

15 Klaganden anförde den 11 april 2001 klagomål mot beslutet om tillsättning av B. och avslag på klagandens ansökan. I detta klagomål anfördes bland annat följande:

'Ordföranden [för uttagningskommittén] informerade mig genom skrivelse av den 31 januari 2001 om att jag [av uttagningskommittén] på grundval av mina meriter placerats överst på förteckningen över godkända sökande (med 83,5 poäng av 100), men att PPE-DE[-gruppen] hade tillsatt den lediga tjänsten med [B.]. Detta beslut har inte motiverats liksom inte heller varför detta beslut avviker från den fastställda rangordningen efter meriter.

Enligt min uppfattning följer det av förstainstansrättens fasta rättspraxis att en tillsättningsmyndighet som beslutar att inleda ett uttagningsförfarande för att rekrytera en person till en särskild tjänst, även när det rör sig om en tillfällig anställning, är skyldig att följa resultatet av detta uttagningsförfarande och den rangordning efter meriter som fastställts [av uttagningskommittén], förutom i fall av behörigen motiverade exceptionella omständigheter som medger ett annat handlande.'

16 PPE-DE-gruppens ordförande avslog detta klagomål i skrivelse av den 28 maj 2001. Han angav bland annat följande i denna skrivelse:

'Jag har tagit del av samtliga Era påpekanden och synpunkter. Jag hänvisar emellertid till [artikel] 30 i tjänsteföreskrifterna där det föreskrivs att tillsättningsmyndigheten skall utse en uttagningskommitté för varje uttagningsprov. Uttagningskommittén skall upprätta en förteckning över godkända sökande och det ankommer på tillsättningsmyndigheten att från denna förteckning välja den eller de sökande som skall tillsättas på de lediga tjänsterna. Det är alltså ingalunda fråga om att [tillsättningsmyndigheten] är skyldig att följa rangordningen i förteckningen över godkända sökande.

Ni förstår därmed säkert att Ert klagomål saknar grund och alltså skall avslås.' "

## Talan i förstainstansrätten och det överklagade beslutet

7 Chantal Hectors väckte, genom ansökan som inkom den 6 augusti 2001 till förstainstansrättens kansli, talan om ogiltigförklaring av de omtvistade besluten.

8 Klaganden åberopade till stöd för sin talan en grund avseende en formell brist i form av åsidosättande av motiveringsskyldigheten, samt fyra grunder avseende materiella brister i form av för det första en uppenbart oriktig bedömning och en felaktig rättstillämpning, en felaktig tillämpning av begreppet tjänstens intresse och ett åsidosättande av artikel 12 i anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna, för det andra ett åsidosättande av artiklarna 29 och 30 i tjänsteföreskrifterna, ett åsidosättande av meddelandet om lediga tjänster och ett åsidosättande av principen att den som har stiftat en lag själv måste följa den (*patere legem quam ipse fecisti)*, för det tredje ett åsidosättande av principen om likabehandling av kvinnor och män och för det fjärde ett åsidosättande av principen om omsorgsplikt. Klaganden hävdade vidare att hon på grund av dessa rättsstridigheter hade lidit ekonomisk och ideell skada och att var och en av dessa var skadeståndsgrundande.

9 Förstainstansrätten ogillade den anhängiggjorda talan i sin helhet efter att ha funnit att inte någon av klagandens grunder kunde leda till bifall för talan.

10 Förstainstansrätten fann i punkterna 35–46 i den överklagade domen, när det gällde den första grunden avseende ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten, att beslutet att inte anställa klaganden var tillräckligt motiverat eftersom hon hade underrättats om de etapper i tillsättningsförfarandet som följts och alltså om de villkor som avgör huruvida detta förfarande skett lagenligt. Rätten fann att beslutet att tillsätta tjänsten med B., som inte fordrade någon särskild motivering då det anslöt till motiveringen av det första beslutet, alltså även det var tillräckligt motiverat.

11 Förstainstansrätten kom till denna slutsats genom att först och främst, i punkterna 36 och 37 i den överklagade domen, erinra om att anställningsmyndigheten hade en motiveringsskyldighet vid beslut som innebar ett val mellan flera olika sökande, åtminstone på det stadium när den sökande som nekats anställning fick avslag på sitt klagomål (dom av den 3 mars 1992 i mål T-25/92, Vela Palacios mot ESK, REG 1992, s. II-201, punkt 22, och av den 26 januari 1995 i mål T-60/94, Pierrat mot domstolen, REGP, s. I-A-23 och II-77), och att omfattningen av denna motiveringsskyldighet skulle bedömas i varje enskilt fall utifrån de konkreta omständigheterna i det föreliggande fallet.

12 Rätten förklarade därefter för det första att punkt 6 i handlingen avseende PPE-DE:s rekryteringsförfarande, i de fall då endast en tjänst är ledig, innebär att gruppens presidium, i egenskap av myndighet med behörighet att sluta anställningsavtal, måste välja en av de tre första sökandena på den förteckning över godkända sökande som fastställts av den uttagningskommitté som hade att lägga fram förslag. Rätten fann för det andra att det förelåg ett grundläggande krav på ömsesidigt förtroende när en av parlamentets politiska grupper tillfälligt anställer någon med stöd av artikel 2 c i anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna.

13 Förstainstansrätten drog härav i punkterna 41–45 i den överklagade domen den slutsatsen att det var tillåtet att begränsa motiveringen till att endast avse de föreskrivna villkor som måste iakttagas för att tillsättningsförfarandet skall vara lagenligt, då det rörde sig om en tjänst som tillfälligt anställd vid en av parlamentets politiska grupper, vid vars tillsättning denna grupps presidium har full frihet att välja bland de sökande som förekommer i förteckningen över godkända sökande. Enligt förstainstansrätten hade denna information emellertid meddelats klaganden, först i skrivelsen av den 31 januari 2001 från uttagningskommitténs ordförande, sedan i skrivelsen av den 28 maj 2001 från ordföranden för PPE-DE gruppen om avslag på klagandens klagomål.

14 När det gäller den andra grunden fann förstainstansrätten i punkterna 65–78 i den överklagade domen att PPE-DE-gruppens presidium i egenskap av myndighet med behörighet att sluta anställningsavtal inte hade gjort någon uppenbart felaktig bedömning när den inte anställde klaganden utan B., och *a fortiori* inte heller hade gjort en felaktig tillämpning av begreppet tjänstens intresse eller åsidosatt artikel 12.1 i anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna.

15 Förstainstansrätten påpekade att anställningsmyndigheten har ett utrymme för skönsmässig bedömning som vid anställning av tillfälligt anställda är ännu större än motsvarande utrymme för tillsättningsmyndigheten, som inte har någon skyldighet att följa den exakta rangordningen av de personer som upptagits i förteckningen över godkända sökande. Den fann därefter att gruppens presidium vid utövandet av sin frihet att välja den sökande som skulle rekryteras hade rätt att särskilt beakta vilken arbetslivserfarenhet som de sökande som befunnits vara lämpade att erhålla den ifrågavarande tjänsten hade.

16 Förstainstansrätten fann sålunda att anställningsmyndigheten inte hade överskridit gränserna för sitt mycket omfattande utrymme för skönsmässig bedömning när den ansåg att B. hade tillräcklig erfarenhet med avseende på de europeiska frågorna, och att han hade en bredare arbetslivserfarenhet inom området avseende gemenskapens jordbrukspolitik än vad klaganden hade, även om hon hade fått högre betyg vid de skriftliga delproven.

17 I punkterna 93–107 i den överklagade domen underkände förstainstansrätten också klagandens tredje grund.

18 När det gäller det påstådda åsidosättandet av artiklarna 29 och 30 i tjänsteföreskrifterna fann förstainstansrätten att förfarandet för rekrytering av tillfälligt anställda reglerades av endast de relevanta bestämmelserna i anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna, samt av de interna genomförandebestämmelser som antagits av parlamentet, och inte av bestämmelserna om rekrytering av tjänstemän i tjänsteföreskrifterna.

19 Enligt rätten kunde den omständigheten att beslutet om avslag på klagomålet, liksom skrivelsen av den 14 juni 2001 från parlamentets ordförande till kommittén angående förfarandet för rekrytering av tillfälligt anställda vid de politiska grupperna, var för sig innehåller hänvisningar till artikel 30 i tjänsteföreskrifterna

och till en rekrytering av tillfälligt anställda "enligt förfaranden som är analoga med de förfaranden som tillämpas vid rekrytering av tjänstemän", inte medföra att relevanta bestämmelser i tjänsteföreskrifterna kunde tillämpas på tillfälligt anställda.

20 Förstainstansrätten fann i fråga om de möten som hölls mellan medlemmarna i den nederländska delegationen och de personer som upptagits i förteckningen över godkända sökande, vilka enligt klaganden stred mot såväl bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna som parlamentets interna genomförandebestämmelser, att anställningsmyndigheten hade rätt att anordna sådana sammankomster.

21 Enligt förstainstansrätten följde nämligen denna rätt, som varken föreskrivs i regleringen av den 15 mars 1989 eller av den handling som avser förfarandet för PPE-DE:s rekrytering, av det stora utrymme för skönsmässig bedömning som anställningsmyndigheten har vid valet av sätt för att organisera urvalsförfarandet och vid genomförandet av detta. Denna rätt står i överensstämmelse med kravet på ett ömsesidigt förtroendeförhållande som avgör huruvida en av parlamentets politiska grupper skall anställa en person tillfälligt med stöd av artikel 2 c i anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna, och kan inte heller strida mot de bestämmelser i tjänsteföreskrifterna som avser rekrytering av tjänstemän eftersom de inte är tillämpliga på tillfälligt anställda.

22 När det gäller påståendet att gruppens presidium aldrig företog någon jämförande prövning av sökandenas meriter, konstaterade rätten att parlamentet hävdat att anställningsmyndigheten fattade sitt beslut på grundval av kommitténs samtliga handlingar, ansökningshandlingarna samt på inrådan av den nederländska delegationen. Rätten fann med hänsyn till detta och till det förhållandet att klaganden inte åberopat någon bevisning eller några indicier till stöd för sitt påstående att det inte kunde anses att anställningsmyndigheten hade nöjt sig med att besluta i linje med förslaget från nämnda delegation utan att vidta en jämförande bedömning.

23 Förstainstansrätten fann slutligen att den valfrihet som anställningsmyndigheten har, i fråga om hur urvalsförfarandet skall organiseras och vid genomförandet av detta, även omfattade de omständigheter som klaganden åberopat med avseende på mötet med den nationella delegationen, det vill säga frånvaron av en ledamot i personalkommittén, eller frånvaron av protokoll eller av en motiverad rapport från samtalet. Det rörde sig alltså enligt rätten inte om några väsentliga formföreskrifter som skulle ha kunnat få någon avgörande inverkan på utgången i rekryteringsförfarandet.

24 När det gäller den fjärde grunden avseende ett åsidosättande av principen om likabehandling av kvinnor och män, fann förstainstansrätten i punkterna 117–125 i den överklagade domen att klaganden inte hade lyckats åstadkomma en presumtion för direkt eller indirekt diskriminering, varför det inte ankom på svaranden att bevisa att principen om likabehandling av kvinnor och män inte hade åsidosatts. Det enda förhållande som Chantal Hectors anförde i form av att hon skulle ha varit gravid i sjätte månaden vid tidpunkten då de relevanta omständigheterna inträffade, något som den nederländska delegationen skall ha känt till, medförde enligt rätten inte att det kunde presumeras att det förekommit en diskriminering.

25 Förstainstansrätten fann vidare att det under alla omständigheter inte kunde anses att anställningsmyndigheten hade åsidosatt principen om likabehandling av kvinnor och män, eftersom den inte hade gjort någon uppenbart oriktig bedömning genom att anställa B.

26 När det gäller den femte grunden fann förstainstansrätten i punkterna 131–135 i den överklagade domen att anställningsmyndigheten inte hade åsidosatt sin omsorgsplikt. Rätten erinrade om att de eventuella begränsningarna av de skyldigheter som följer av denna plikt inte kan hindra förvaltningen från att vidta de åtgärder för anställning av tjänstemän och andra som den anser vara nödvändiga i tjänstens intresse.

27 Förstainstansrätten fann, med hänsyn till det mycket stora utrymme för skönsmässig bedömning som anställningsmyndigheten har vid bedömningen av tjänstens intresse i samband med rekrytering av tillfälligt anställda, att dess prövning skulle begränsas till frågan huruvida denna myndighet hade hållit sig inom rimliga gränser och inte utnyttjat sitt bedömningsutrymme på ett uppenbart oriktigt sätt. Rätten ansåg emellertid att parlamentet inte hade gjort någon uppenbart oriktig bedömning när det valde att inte anställa Chantal Hectors på den aktuella tjänsten, och tillsättningen av B. svarade därför mot tjänstens intresse, varvid klagandens intressen inte kunde tillmätas större betydelse än tjänstens intressen.

28 Förstainstansrätten ogillade slutligen skadeståndsyrkandet. Enligt rätten framgick det av prövningen av yrkandena om ogiltigförklaring att klaganden inte hade bevisat de rättsstridigheter som anställningsmyndigheten skulle ha begått.

## Parternas yrkanden

29 Klaganden har yrkat dels att den överklagade domen skall upphävas och att de omtvistade besluten skall ogiltigförklaras, dels att parlamentet skall förpliktas att utge skadestånd med 60 554,70 euro, varvid dock klaganden har förbehållit sig rätten att höja detta belopp under rättegången, och ersätta rättegångskostnaderna i såväl första instans som andra instans.

30 Parlamentet har yrkat att överklagandet skall ogillas.

## Överklagandet

31 Klaganden har till stöd för sin talan åberopat fyra grunder, varav den första avser ett åsidosättande av legalitetsprincipen, principen om rättssäkerhet och felaktigheter i förfarandet. Den andra grunden avser ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten. Den tredje grunden avser ett åsidosättande av artikel 12 i anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna, och en felaktig tillämpning av begreppet tjänstens intresse. Den fjärde grunden avser ett åsidosättande av principen om likabehandling av kvinnor och män.

*Grunden avseende ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten*

Parternas argument

32 Klaganden har hävdat att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till en felaktig tillämpning av principen om motiveringsskyldighet genom att inte döma till anställningsmyndighetens nackdel med anledning av att myndigheten underlåtit att motivera sitt beslut. Denna myndighet var skyldig att motivera sitt beslut på ett särskilt sätt eftersom den avvek från den ordning som fastställts av en urvalskommitté och som återfanns på förteckningen över godkända sökande till en tillfällig anställning.

33 Enligt klaganden framgår denna skyldighet tydligt av rättspraxis, i synnerhet av dom av den 9 juli 1987 i de förenade målen 44/85, 77/85, 294/85 och 295/85, Hochbaum & Rawes mot kommissionen, REG 1987, s. 3259, och domen i det ovannämnda målet Pierrat mot domstolen (punkterna 38 och 39), och av dom av den 20 februari 2002 i mål T-117/01, Roman Parra mot kommissionen, REGP 2002, s. I-A-27 och II-121, punkt 31). Enligt denna rättspraxis har anställningsmyndigheten en skyldighet att lämna en särskild motivering som sträcker sig längre än en allmän motivering eller en hänvisning till att förfarandet har förlöpt lagenligt. När det gäller klaganden, som i sitt klagomål hade angivit att hon var placerad som nummer ett i

förteckningen över godkända sökande och att den sökande som anställdes hade erhållit ett sämre resultat än hennes eget, borde nämnda myndighet alltså ha lämnat en särskild motivering till sitt beslut.

34 Klaganden har också hävdat att behovet av ett ömsesidigt förtroendeförhållande mellan den person som skall anställas tillfälligt och ledamöterna i den nationella politiska gruppen saknar betydelse för den skyldighet till särskild motivering som åvilar anställningsmyndigheten.

35 Parlamentet har betonat att domarna i de ovannämnda målen Hochbaum & Rawes mot kommissionen och Pierrat mot domstolen saknar relevans med hänsyn till att de avser andra situationer, nämligen, i det första fallet, ett befordringsförfarande som var behäftat med flera fel i förfarandet och, i det andra fallet, ett beslut av tillsättningsmyndigheten om rekrytering av en person som inte fanns upptagen i förteckningen över godkända sökande.

36 I förevarande fall innehåller däremot PPE-DE-gruppens interna bestämmelser en uttrycklig föreskrift om att tillsättningsmyndigheten kan välja en av de tre personer som står överst på förteckningen över godkända sökande, varför motiveringen till det beslut som fattats i förevarande fall kunde begränsas till att endast avse de föreskrivna villkor som måste iakttagas för att tillsättningsförfarandet skall vara lagenligt, vilket också på goda grunder fastställdes i den överklagade domen.

37 Det har för övrigt slagits fast att en bristande motivering av svaret på ett klagomål kan kompenseras genom förklaringar som lämnas under domstolsförfarandet. Parlamentet gjorde emellertid gällande vid förstainstansrätten att tillsättningen av B. var ett resultat av dennes större erfarenhet inom området för den gemensamma jordbrukspolitiken.

## Domstolens bedömning

38 Enligt artikel 11 tredje stycket i anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna skall beslut i det enskilda fallet beträffande tillfälligt anställda offentliggöras enligt artikel 25 andra stycket i tjänsteföreskrifterna, där det föreskrivs att "[a]lla beslut som fattas i det enskilda fallet i enlighet med dessa tjänsteföreskrifter ... omedelbart [skall] meddelas den berörda tjänstemannen skriftligt. Alla beslut som går en tjänsteman emot skall motiveras."

39 Syftet med den motiveringsskyldighet som föreskrivs i artikel 25 andra stycket i tjänsteföreskrifterna och, när det rör sig om beslut som fattats till följd av ett klagomål, den motiveringsskyldighet som föreskrivs i artikel 90.2 andra stycket i nämnda tjänsteföreskrifter, är dels att den person som berörs skall få uppgifter som är tillräckliga för att avgöra om beslutet är välgrundat och om det finns skäl att väcka talan vid domstolen för att ifrågasätta lagenligheten, dels att göra det möjligt för domstolen att utöva sin kontroll (se, bland annat, dom av den 26 november 1981 i mål 195/80, Michel mot parlamentet, REG 1981, s. 2861, punkt 22).

40 Som förstainstansrätten på goda grunder konstaterade i punkterna 36 och 37 i den överklagade domen, är anställningsmyndigheten, i analogi med vad som gäller för tillsättningsmyndigheten, skyldig att lämna en motivering, åtminstone när den avslår ett klagomål mot ett beslut att inte anställa en person som sökt en tjänst och/eller ett beslut att anställa en annan sökande (se, bland annat, angående beslutet att inte anställa en sökande på en tjänst som tjänsteman, dom av den 9 december 1993 i mål C-115/92 P, parlamentet mot Volger, REG 1993, s. I-6549, punkt 22). Omfattningen av denna motiveringsskyldighet skall bedömas utifrån de konkreta omständigheterna i målet (dom av den 13 december 1989 i mål C-169/88, Prelle mot kommissionen, REG 1989, s. 4335, punkt 9).

41 Förstainstansrätten slog i den överklagade domen fast att anställningsmyndigheten endast behövde låta sin beslutsmotivering avse de föreskrivna villkor som måste iakttagas för att tillsättningsförfarandet skall vara lagenligt. Detta på grund av

friheten att välja en av personerna på den förteckning över godkända sökande som nämnda myndighet hade att tillgå. Rätten tillämpade i det föreliggande fallet därigenom implicit sin egen rättspraxis avseende befordringsförfarandet, som innebär att befordran sker efter val och att det därför räcker att avslag på klagomålet motiveras med hänvisning till de villkor som enligt tjänsteföreskrifterna uppställs för att förfarandet skall kunna ske korrekt (se, bland annat, domen i det ovannämnda målet Vela Palacios mot ESK, punkt 22, och i det ovannämnda målet Roman Parra mot kommissionen, punkt 27).

42 Visserligen har rekryteringsförfarandet i förevarande fall till slut grundats på den valfrihet som anställningsmyndigheten har enligt bestämmelserna i punkt 6 i handlingen avseende rekrytering hos PPE-DE. Likväl kan detta förfarande inte i fråga om motiveringsskyldigheten likställas med det förfarande för tjänstemannabefordran som föreskrivs i artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, vilket skall ske "uteslutande genom ett urval".

43 Förfarandet för urval av den person som skall anställas tillfälligt, sådant det föreskrivs i PPE-DE-gruppens bestämmelser, omfattar nämligen ett urval i förväg av sökande som får delta i muntliga och skriftliga prov, uttagningskommitténs upprättande av en förteckning av godkända sökande till följd av resultaten från dessa prov och därefter den jämförande bedömningen på grundval av ansökningshandlingarna och den förteckning som uttagningskommittén upprättat, som utförs av anställningsmyndigheten.

44 Beslutet från anställningsmyndigheten bygger i princip på en subjektiv bedömning i form av en jämförelse, men vilar alltså även på objektiva omständigheter såsom en prövning av ansökningshandlingarna i förhållande till de krav som uppställs i meddelandet om den lediga tjänsten, samt beaktandet av uttagningskommitténs förslag till följd av provresultaten.

45 Anställningsmyndigheten hade således tillgång till uttagningskommitténs utlåtande avseende sökandenas lämplighet med hänsyn till erforderliga krav, ett utlåtande som var avsett att ge myndigheten ett underlag för jämförelse av sökandenas meriter och som därmed ingick bland de omständigheter som myndigheten baserade sin egen bedömning av sökandena på.

46 I den mån som anställningsmyndigheten avvek från uttagningskommitténs uppfattning och därmed också från den rangordning som byggde på resultatet från uttagningsproven, vilken meddelats klaganden, ger en generell motivering eller en simpel hänvisning till ett korrekt rekryteringsförfarande emellertid inte klaganden någon möjlighet att få reda på skälen till varför hon inte anställts.

47 Det framstår i förevarande fall som särskilt befogat att lämna en särskild motivering som svar på klagandens klagomål, eftersom hon hade deltagit i ett enskilt möte som ursprungligen inte varit förutsett och hon inte fick någon information vid utgången av rekryteringsförfarandet förrän hon själv begärde detta samt eftersom hon uttryckligen i sitt klagomål av den 11 april 2001 hänvisade till innehållet i förteckningen över godkända sökande och den däri fastställda rangordningen efter meriter.

48 Av de omständigheter som fastställdes av förstainstansrätten framgår emellertid för det första att det svar som uttagningskommitténs ordförande lämnade den 31 januari 2001 på klagandens skrivelse av den 16 januari 2001 endast innehöll uppgifter om det urvalsförfarande som anställningsmyndigheten använt sig av. För det andra innehöll skrivelsen från PPE-DE-gruppens ordförande av den 28 maj 2001 om avslag på klagandens klagomål endast en angivelse av de olika etapperna i det tillsättningsförfarande som följts.

49 Under det administrativa förfarandet fick klaganden alltså inte någon särskild information om sitt ärende utan endast allmänna upplysningar angående det förfarande som följts.

50 Anställningsmyndigheten har således åsidosatt sin motiveringsskyldighet, eftersom en fullständig avsaknad av motivering innan en talan väcks inte kan läkas genom förklaringar som anställningsmyndigheten lämnar till domstolen, i analogi med vad som gäller för tillsättningsmyndigheten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 februari 1990 i mål C-343/87, Culin mot kommissionen, REG 1990, s. I-225, punkt 15).

51 Förstainstansrätten gjorde sig alltså skyldig till en felaktig rättstillämpning när den i punkt 41 i den överklagade domen fann att motiveringen till beslutet att inte anställa klaganden kunde begränsas till att endast avse huruvida föreskrivna villkor hade iakttagits, samt till följd härav i punkt 46 i nämnda dom fann att nämnda beslut var tillräckligt motiverat. Den överklagade domen skall på grund härav följaktligen upphävas och det är därvid inte nödvändigt att pröva övriga av klaganden anförda grunder.

## Prövning i sak

52 Klagandens yrkanden om ogiltigförklaring av de omtvistade besluten och om förpliktande för parlamentet att utge skadestånd skall i enlighet med artikel 61 i domstolens stadga prövas i sak, eftersom målet är färdigt för avgörande.

*Yrkandet om ogiltigförklaring av de omtvistade besluten*

53 Domstolen konstaterar mot bakgrund av ovanstående överväganden att anställningsmyndigheten åsidosatte sin motiveringsskyldighet eftersom dess svar på klagandens klagomål inte innehöll någon motivering.

54 Av detta följer att klagandens grund avseende ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten är styrkt. Beslutet om avslag på klagandens klagomål skall följaktligen ogiltigförklaras samt därmed även de övriga omtvistade besluten, varvid det saknas anledning att pröva övriga grunder.

*Yrkandena om skadestånd*

Parternas argument

55 Klaganden har påstått sig lida ekonomisk och ideell skada på grund av de rättsstridigheter som åberopats vilka var och en enligt klaganden föranleder rätt till skadestånd. Den ekonomiska skadan består av att klaganden vägrades tillgång till den offentliga anställningen trots att anställningsmyndigheten inte kunde underlåta att anställa henne. Hon förlorade därmed samtliga sina rättigheter och intressen knutna till en karriär som anställd vid gemenskapen. Klaganden har visserligen tillstått att en placering i förteckningen över godkända sökande inte automatiskt leder till en anställning, men samtidigt hävdat att hon med hänsyn till sin personliga situation inte kunde nekas en anställning.

56 När det gäller den ideella skadan är denna enligt klaganden ett resultat av den totala avsaknaden av insyn i tillsättningsförfarandet. Enligt klaganden tillkännagav inte parlamentet de beslut som fattats vid tillsättningsförfarandet och motiverade inte heller beslutet att inte anställa henne, medan anställningsmyndigheten för sin del underlät att bemöta hennes klagomål varför hon tvingades att väcka talan vid förstainstansrätten.

57 Klaganden åberopade i sin replik i förstainstansrätten den 10 december 2001 en ekonomisk skada motsvarande den lön som klaganden skulle ha erhållit om hon hade anställts, närmare bestämt 5 055,47 euro (månadslön) multiplicerat med tio (B. hade då varit anställd sedan februari 2001), med tillägg för månadslön. Klaganden har yrkat 10 000 euro som ersättning för ideell skada.

58 Parlamentet har hävdat att klaganden inte har rätt till skadestånd. Anställningsmyndigheten begick inte något skadeståndsgrundande fel och den lämnade en motivering till det ifrågavarande beslutet som var tillräcklig och som för övrigt kompletterades under förfarandet i förstainstansrätten.

59 Parlamentet har i andra hand hänvisat till förstainstansrättens rättspraxis enligt vilken en ogiltigförklaring av den ifrågavarande rättsakten utgör ett lämpligt avhjälpande av skadan (förstainstansrättens dom av den 21 mars 1996 i mål T-376/94, Otten mot kommissionen, REGP 1996, s. I-A-129 och II-401, punkt 55, och av den 5 december 2000 i mål T-136/98, Campogrande mot kommissionen, REGP 2000, s. I-A-267 och II-1225, punkt 68).

60 Parlamentet har också hävdat att klaganden inte har beräknat den ekonomiska skadan i sin replik, något som strider mot artikel 44.1 i förstainstansrättens rättegångsregler eftersom hon kunde ha gjort en sådan beräkning efter att hon väckt talan och då hon inte har åberopat några särskilda omständigheter som rättfärdigar denna underlåtenhet. Parlamentet har i detta hänseende hänvisat till domen av den 20 september 1990 i mål T-37/89, Hanning mot parlamentet (REG 1990, s. II-463), punkt 82.

Domstolens bedömning

61 När det för det första rör sig om den ideella skadan till följd av bristande motivering av de omtvistade besluten, konstaterar domstolen att en ogiltigförklaring av dessa i sig utgör en adekvat gottgörelse för den skada som klaganden lidit i det förevarande fallet. Yrkandet om skadestånd för denna skada skall följaktligen ogillas (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet Hochbaum & Rawes mot kommissionen, punkt 22).

62 När det för det andra gäller den påstådda ekonomiska skadan påpekar domstolen att klaganden inte preciserade omfattningen av den påstådda skadan i sin ansökan utan endast i repliken. Hon uppfyllde alltså inte kraven i artikel 44.1 i förstainstansrättens rättegångsregler. Domstolen har visserligen funnit att det i vissa speciella fall, i

synnerhet vid svårigheter att beloppsbestämma den påstådda skadan, inte kan krävas att skadans omfattning eller ersättningsbeloppets storlek anges exakt (se, bland annat, dom av den 14 maj 1975 i mål 74/74, CNTA mot kommissionen, REG 1975, s. 533, svensk specialutgåva, volym 2, s. 461, och av den 28 mars 1979 i mål 90/78, Granaria mot rådet och kommissionen, REG 1979, s. 1081, 1090). I förevarande tvist har klaganden emellertid inte visat eller ens påstått att det finns några särskilda omständigheter som rättfärdigar underlåtenheten att i ansökan beräkna denna del av skadan. Yrkandet om ersättning för ekonomisk skada skall således ogillas.

63 Av vad som anförts ovan följer att yrkandena om skadestånd inte skall bifallas.

**Rättegångskostnader**

64 Enligt artikel 122 första stycket i rättegångsreglerna skall domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet bifalls och domstolen avgör målet slutligt. Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 118 skall tillämpas i mål om överklagande, skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats. Klaganden har yrkat att parlamentet skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna och parlamentet har tappat målet i huvudsakliga delar med undantag för skadeståndsdelen. Klaganden skall därför bära sin rättegångskostnad och ersätta Chantal Hectors hela rättegångskostnad vid domstolen och halva hennes rättegångskostnad vid förstainstansrätten.

På dessa grunder beslutar domstolen (andra avdelningen) följande dom:

1) **Den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt meddelade den 23 januari 2003 i mål T-181/01, Hectors mot parlamentet, upphävs.**

2) **Besluten av den myndighet som har behörighet att sluta anställningsavtal att anställa B. på tjänsten som handläggare med nederländska som modersmål vid Gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokraterna i Europaparlamentet, samt att inte anställa Chantal Hectors på denna tjänst, liksom beslutet att avslå hennes klagomål ogiltigförklaras.**

3) **Överklagandet ogillas i övriga delar.**

4) **Europaparlamentet förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna i målet avseende överklagandet och skall bära sin rättegångskostnad i målet vid förstainstansrätten samt ersätta halva Chantal Hectors rättegångskostnad i det målet.**

Underskrifter